

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:
 Cím: *Budapest Középeurópa legdrágább város*
 Forrás: *Az Est*

Bp
(Hely)

1924. 7. 25.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy 381.6

Hely

Idő 41924

Személy

Helv. szám

Budapest Közép-Európa legdrágább városa

A magyar munkás és tisztviselő négyannyit dolgozik kenyérért, mint az osztrák vagy cseh munkás — A húsfogyasztás a békebelinek huszonöt százalékára esett

— Az Est tudósítójától —

A drágaság, mely az utóbbi években jóformán megállás nélkül, egyre emelkedő tendenciát mutatott, néhány hónappal ezelőtt, úgy látszott, hogy megáll. Az árak, bár igen magas színvonalon, de majdnem teljesen stabilnak mutatkoztak és a legszükségesebb élelmiszerek és háztartási cikkek árai nem mutattak nagyobb emelkedést, mint azt normális körülmények között is várhattuk volna. Az utóbbi néhány hét alatt azonban a drágaság tempója ismét erős iramban tört előre és az árak napról-napra emelkednek. A kereseti lehetőségek ezzel szemben nem tartanak lépést a létfontartáshoz szükséges cikkek árának emelkedésével és a magyar társadalom széles rétegei nemcsak napról-napra, de szinte óráról-órára kedvezőtlenebb helyzetbe kerülnek.

Már a háború előtt alig érte el a magyar munkásnak és tisztviselőnek bére a létminimumot, a háborús évek folyamán pedig az a különbség, mely a fizetést a megélhetés minimumától elválasztotta, egyre szélesebb lett.

A háború kitörésekor azért, hogy a munkás családját egy hétig kenyérrel lássa el, öt és félórát kellett dolgoznia, 1923 őszén már kilenc óra 44 percet, 1924 elején pedig már tíz és egynegyedórát kellett dolgoznia ugyanezért a kenyérmennyiségért.

Ez csak egy példa, de élenken mutatja, hogy a háború kitörésétől számított nem is egész tíz év alatt a legnélkülözhetetlenebb szükségleti cikkek, a kenyérnek, megszerzhetősége a munkás számára mennyivel lett nehezebb. 1914 júniusában egy mázsa fáért hat és háromnegyed órát dolgozott a munkás, 1924 januárjában pedig már 33 órát. Az összes szükségleti cikkek árai ilyen mértékben emelkedtek és a magyar társadalom dolgozó rétegei keresetükkel egyre jobban elmaradtak a drágaság irama mögött.

Hogy ez nem az általános világ-helyzet következménye, hanem Magyarországnak speciális baja, arra rávilágítanak a következő adatok:

Ha egy átlagos keresetű

német munkásnak

és átlagos keresetű magyar munkásnak jövedelmét hasonlítjuk össze a német és a magyar árákkal, akkor látnunk kell, hogy a legminimálisabb élelmiszerek megszerzéséért a legutolsó statisztikai adatok figyelembevételével az agrár Magyarországon jóval több munkát kellett teljesítenie a dolgozónak, mint az importra szoruló Németországban. A német munkás egy kiló marhahúsért 2 óra 50 percig dolgozott, míg ugyanakkor a magyar munkás 7½ órai munkával kereste meg a kiló húst. Egy mázsa szén árát a német munkás 3 óra 14 percnyi munkával keresi meg, a magyar 11 óra 40 perccel dolgozik érte.

Németországban az árak az utóbbi időben még csökkentek, anélkül, hogy a munkabérek estek volna, míg nálunk a drágaság fokozódása mindig száz százalékkel mulja felül a munkabérek emelkedését.

Budapest talán az egész világnak, de Közép-Európának mindezenre legdrágább városa.

Ahoz, hogy a magyar munkás vagy tisztviselő magának ruhát, cipőt, inget vagy élelmiszert vásároljon, 3-4-szer annyi munkát kell végeznie, mint német, osztrák vagy pláne cseh kollégájának.

Alább egy kis összehasonlítást közlünk arról, hogy mennyit kell dolgozni a magyar (I) szakmunkásnak élelmiszereért és ruháért, a bécsi (II) és pozsonyi (III) munkással összehasonlítva. Az adatok mindennél megdöbbentőbben igazolják, hogy a magyar munka, bár világszerte elismerten értékes, még mindig nem képesíti gazdáját arra, hogy megélhetését biztosítsa. A magyar társadalom legértékesebb rétegei, sőt az egész magyar dolgozó társadalom állandóan veszít munkaképességéből és állandóan gyengül.

	1 kg	1 kg	10 kg		1 kg	1 kg	10 kg
	húsért				zsirért kenyérért		
	I.	II.	III.	I.	II.	III.	I.
Famunkásnak	13.5	3.8	3.2	14.3	3.2	4.3	11.2
Kőművesnek	10.6	3.1	2.7	11.3	2.6	3.6	8.6
Vasmunkásnak	14.9	3.4	2.5	15.9	2.9	3.4	12.4

11.2 6.6 3.2
8.6 5.2 2.7
12.4 5.9 2.5

munkaórát kellett dolgoznia. I-el Budapestet, II-vel Bécsét, III-al Pozsonyt jelöltük. Láthatjuk ebből a statisztikából, hogy

a budapesti munkás átlagban 4-4½-szer olyan drágán él,

mint külföldi kollégája, pedig munkájának értéke semmivel sem alábbvaló és a számára szükséges élelmicikkeket jórésze itthon terem. Mégis Ausztriában és Csehországban olcsóbban kapják a magyar élelmiszert, mint Magyarországon.

Egy ruháért 1 pár cipőért 1 férflingert

I. II. III. I. II. III. I. II. III.

Famunkásnak

390.6 115.2 87.3 101.5 25.0 17.4 46.8 10.9 6.9

Szabónak

377.6 100.8 96.1 99.7 21.9 19.2 45.3 9.6 7.6

Vasmunkásnak

431.0 104.3 68.6 112.0 22.7 13.4 51.7 9.9 5.4

órát kellett dolgoznia. Ebben a táblázatban is I. Budapestet, II. Bécsset, III. Pozsonyt jelenti. Látjuk tehát, hogy *ruházati cikkeket is 4—5-ször akkora erőfeszítéssel szerezhet magának a magyar munkás és tisztviselő, mint osztrák vagy csehszlovák kollégája.*

Nem túlzás tehát, ha azt állapítjuk meg, hogy

**Budapesten és Magyarországon
a megélhetésnek katasztrofális
váltása következik be,**

amennyiben ez a helyzet rövidesen nem változik. A magyar társadalomnak amúgy is borzalmasan lecsökkent életszínvonala *nem bírja el az újabb drágaság rohamát* és nem bírja el azt, hogy azokból a kalóriákból, amelyeket testének fentartására már most is csak a legnagyobb nehézségek árán tud megszerezni, újra, meg újra lefagyanak. Budapest lakossága már ugyanis megdöbbenően leszállította igényeit. *Hús, zsír és szalonnafélét olyan kis mértékben vásárol, hogy az már szinte az éhezéssel egyértelmű.* A főváros lakossága *fejenként és hetenként*

1914-ben 2.16 kg

1921-ben 0.69 kg

1923-ban 0.59 kg

zsírt, kolbászt és szalonnát fogyasztott. A csökkenés még a háborús évekkel szembeállítva is óriási, békéhez viszonyítva pedig

a budapesti ember hússzükségletének háromnegyed részéről volt kénytelen lemondani.

Mindezekhez a momentumokhoz járul az a fenyegető lehetőség, hogy *a közeljövő újabb drágulást hoz magával. Ha a kereseti lehetőségek nem fognak javulni, az újabb megterhelést a dolgozó társadalom aligha tudja elviselni.*